

WIE SCHRIJFT DIE BLIJFT

Zôlterig

W. C. K.
13.12.85

Aobel en graitje hebn ain drôkke weeke achter de rôgge, wat ze aal beleefd hebben, dat het graitjemuike mie in geurn en kleurn verteld. Onder t, genot van zes koppen koffie, en twei dikke plakn Schansker maartbole, ben ik hail wat ge- waor worden, graitjemuike ver- telde mie onder vair ogen, zo drôkte zai zok oet, mit veul ge- sneuter, want zai was blikboar net as altied weer grieperig. Zai zee: „Noa môst ais even heurn jaan, dien oom Aobel maint dat as wie ander weke ons zwien slachten, dat wie det schenk- van ons zwien best in dat ge- neeskrachtig zôlwaoter van de kuuroord kennen zetn, hai zegt, en maint dat, dat den hail lek- kere schinkflais worden mout, zo te zegn, geneeskrachtig schenkflais en nou wil dien oom Aobel, ander weke, naor schan- ze op fietse mit n, wasketel ach- ter op de begaosjedraoger, hat zee as ik drei maaln, wasketel vol van dat wonderwaoter haol, hai wel genug van dat spul het, om ons swien daor in te zetten, den bennen wie de eersten dij geneeskrachtig vlais eten, maint oom Aobel”. Graitjemu- ke vertelde ook dat ze wel twei uur op de Schansker maaRk lo- pen haarn, dr, stonden hail wat kroamkes, van alles konn men daor kriegn, ook stonden dr vis- kraomen maor dei woln nait weer naor Schanze op de Maark staon, want ze haarn prakties gain zôltheern verkocht, en zo maint dien oom Aobel, dat ken ook ja nait, aal dei mensen haarn eerst n, kiekje nomen bie dei nieie kuurbad, waor dat ge- neeskrachtige waoter, zo maor, oet de grond opspoot. dat mout zo zôlterig wezen, dat dr bie de kuuroord al mensen mit de ton- ge oet de mond laipen omreden dat het dr zo zôlterig is. Daorum hebben de visboern n, strop had, maint oom Aobel, en zuite vis is dr nog nait in de handel. er was ool een zunderklaos op de

maark dei deilde wat klaingoud oet, aan kinder, oom Aobel het n, hail zet mit om, aan de praot west, hai zee dat dei man zok vermomd haar, en hai dr achter kommen was, wel dei man in werkelijkheid den wel was. Vol- gens oom Aobel zol dat dei duutse meneer Roodkogel west hebben, (dei wol volgens hom even een kiekje nemen, incog- nietto, zo als oom Aobel zee, hai mos zok even verpraot hebben want inains praote dei keerl ver- momd in sunterklaosklair, duuts tegen de kinderen en dou wor oom Aobel aargwaonig. Hai is op een aofstand bliev m staon, naor dei keerl. Wat dei oom Ao- bel zok aal in de kop zetten ken doar zit graitjemuike goud mit in de maoge. Hai maint ook dat beurgemeester Koek mit dei sunderklaos staon het te smoe- zen, want, zegt oom Aobel, het waarn dei twei keerls dei het al- lereerst over het geneeskrachtig waoter van Schanze begunt bennen te praoten. Jao jaan jong, zee graitjemuike wat dien oomke zok in de kop zet, dat praot ik er maor zo nait weer oet, en ik zeg die jaan, ik wil ons zwien nait in dat raore waoter inpekelen, ik mien flais gewoon in Jozozolt inzetten, dat hebben wie altied nog daon en het was altied deur alle jaoren hen ai- bels lekker, en daorum wil ik nait veranderen. Dien oom Ao- bel haolt zok aal wat moezenis- sen in de kop. Oom Aobel het volgens graitjemuike veul te veul vrije tied, tegen de winter- tied, as hai van t veurjoar maor weer op de toene zit te wruiten den heurt zai om over zok vlau- wekul nait meer praoten den het hai het te drôk mit de sie- pels en snieboonen laot het maor gauw weer veurjaar wor- den dat liekt Graitjemuike het beste maor tou. Aal maol een gelukkig en ain veurspoedige 1986 tougewenst deur oom Ao- bel en Graitjemuike.

H. Oolders
Ekamp